

Ki kicsoda a flexónyomtatásban?

Barcsikné Onhausz Valéria
bvali@logipack.hu

Gépészmérnökként végeztem Miskolcon 1984-ben (NME). Ezt később gazdaságmérnöki képzettséggel (BME) és üzleti ismeretekkel egészítettem ki (European Business School).

Az egyetem elvégzése után a Csepeli Papírgyárba kerültem, ahol a Feldolgozás gyár részlegben üzemvezető-helyettes lettem. Itt ismertem meg a hullámlemezgyártást és annak feldolgozását, ezen belül a nyomtatását is.

Közelebbi kapcsolatba a nyomtatással (ezen belül is a flexónyomtatással) akkor kerültem, amikor 1993-ban felkértek (akkor már Dunapack) egy új, a nyomdai előkészítést koordináló csoport kialakítására. A csoport feladata volt, és természetesen jelenleg is az, hogy a vevőigény megjelenésétől egészen a termék nyomtatásáig szakmailag vezesse az előkészítést, azaz összehangolja az általában ofszethez készült grafikát a nyomtatás többi összetevőjével. A csoport munkáját 17 éven keresztül vezettem, a szakmai kapcsolatot jelenleg is tartjuk.

Az Egyesületbe 1985-ben léptem be. Ezen belül 1998–2005 között elláttam a Dunapack Hullámtermékgyára üzemi szervezetének titkári funkcióját. Tevékeny időszak volt, a sikeres szakmai programok eredményeként az üzemi szervezet létszáma az időszak végére elérte a száz főt.

Közismert, hogy 1993 óta a flexónyomtatás milyen forradalmi fejlődésen ment át, és hogy ebben a fejlődésben a nyomdagépgyártók, reprostudiók, klisékészítők, festékgyártók és flexóüzemek szoros együttműködése mennyire fontos volt. Számomra nagyon érdekes és izgalmas volt ez az időszak. A szakmai tapasztalatok megszerzése, elmélyítése mellett megtanultam, hogy ezen a területen nyitottnak kell lenni az új iránt, mert a fejlődés gyors és folyamatos, melyet nem elég csak szemlélni, ill. mert a nyitottság és az

együttműködés viszi előre az egyént és a szervezetet és a partnereket egyaránt.

2006-ban a gyárvezetés újabb döntése értelmében az előnyomtatást kihelyezték a Logipack Kft.-be, melynek vezetésére én kaptam megbízást. Ehhez a feladathoz nagyon jó alapot biztosítanak korábbi szakmai tapasztalataim, de szükség van termelési, szervezési, vezetési ismeretekre is.

Az előnyomtatás kivételes technológiának mondható a flexónyomtatáson belül, mely a hullámtermékek fedőrétegét nyomtatja meg még a lemezgyártás előtt, majd az előnyomott papír a hullámlemez külső rétegévé válik. Ilyen gép Magyarországon nincs több, sőt a környező országokban sem, Nyugat-Európában viszont nagyon elterjedt, ott komoly piaca van. Itthon és a szomszédos országokban viszont kevésbé ismerik, ezért számomra jelenleg is nagy kihívást jelent az előnyomott papír piacát megteremteni, és az eredményes működést elérve a tevékenység létjogosultságát a tulajdonosok felé bizonyítani.

Az új ismereteket folyamatosan keresni kell, és ezt igyekszem nem csak a magam számára, de nyomdász munkatársaim számára is lehetővé tenni. Rendszeres résztvevői vagyunk az Egyesület által szervezett programoknak pl. a Flexószimpóziumnak, ahol az előadások ugyan nem csak nekünk (hullám alappapírra nyomtatóknak) szólnak, de mindig hallunk új, a hétköznapi gyakorlatba beépíthető újdonságokat is.

Tanulni mindig és mindenkitől érdemes, egy vevőnkől hallottam jó néhány évvel ezelőtt, azóta is gyakran eszembe jut:

„Engedtessek meg nekem, hogy ma okosabb legyek, mint tegnap voltam!”

Csabai Erzsébet
csabai.erzsebet@bcl.hu

Sokan elmondták előttem, hogy a véletlen sodorta a nyomdászok közé. Velem sem volt másként. 1981-ben vegyész-mérnök-ként végeztem Leningrádban – amikor még így hívták.

A Forte gyárban kellett volna dolgoznom, de – kecskeméti lévén – egy szerencsés véletlen folytán a Petőfi Nyomdába kerültem. Az ott töltött 17 év alatt több területen is dolgoztam: labor, beszerzés, termeléselemzés és végül az öntapadócímke-gyártás. Közben másoddiplomát szereztem a „KÖZGÁZ-on”, ami már nem „Marx” és még nem „Corvinus” volt. Első találkozásom a flexóval egy Webtron címkenyomó gép volt, ami a mai színvonalhoz képest igen szerény és nem igazán stabil minőséggel dicsekedhetett. Akkor a flexó még a nyomdászat „Trabantja” vagy inkább Hykomat-ja volt... Mivel az öntapadócímke-nyomtatás hazai bölcsőjében más, sokkal magasabb minőséget tudó technológiák is voltak, a flexó csak akkor kezdett érdekelni, amikor 1998-ban a Mizsepacknál kezdtem dolgozni. Ott csak flexó volt, és a címke mellett műbél, ami egy igen különleges és izgalmas területe a flexónyomtatásnak. Itt szereztem a legtöbb tapasztalatot a flexónyomtatásban, és ebben az időszakban tapasztaltam meg, hogy igen kevesen tudnak jól előkészíteni a flexóra. 2004–2009 között a Budaválnál dolgoztam, egykori konkurenseim bizalmát kellett és sikerült elnyernem, amire most is büszke vagyok. 2009 vége óta tartozom a BCL csapatához, ahol a flexó mellett a digitális nyomtatással kerülhettem szoros kapcsolatba. Így ötven felett egy újabb technológiát ismerhettem meg, és visszatérhettem az öntapadó címkékhez, ami az első találkozástól kezdve érdekelt, izgatott, és az ügyfeleknek mindig testre szabható volt nemcsak küllemében, hanem az ipari alkalmazások miatt műszaki tartalmában is. Noha több munkahelyen többféle dologgal is foglalkoztam, 1986 óta valahol mégis ugyanazt csináltam: kerestem és többnyire megtaláltam, ami az ügyfél igénye volt, ami segítette üzleti sikerei elérésében. Megtanultam, hogy egy problémát komplexen kell kezelni és nem szabad megelégedni az ügyfél jól megfogalmazott igényének kielégítésével, hanem meg kell próbálni felderíteni mi az, amit az én tudásommal hozzá tudok

tenni, amire ő nem is gondolt. Édesapám kereskedelmi iskolát végzett és egy először tőle hallott tanmesét tudnék elmondani, ami a mottómmá vált:

Bejön a szatócsboltba a tanyasi gazdaasszony vásárolni. Az inas azonnal ugrik, hogy kiszolgálja. „Mit tetszik parancsolni?” „Tút, fehér cérnát, farkasfogat!” Az inas mindennel kiszolgálja, és a kasszához kíséri. A tulajdonos, aki figyelni alkalmazottja ténykedését, a vevő távozása után megkérdezi: „Fiam, mit adott el a vevőnek?” „Tút, cérnát, farkasfogat, Főnök úr!” „Nem, fiam, azt a vevő kérte, de maga mit adott el?”

Varga Dénes
varga.denes@vargaflexo.hu

A flexó világával édesapám, Varga Endre révén kerültem kapcsolatba, akinek a neve a hazai élelmiszer-csomagolóanyag gyártók számára régóta ismerős. 1987-től, a gépész végzettséggel az édesapám által alapított VMV Csongé gép GMK-nál helyezkedtem el. Szerencsésnek érzem magam, amiért ragaszkodott ahhoz, hogy a teljes ranglétrát végigjárjam, mert a gyártási technológiákon túl az előkészítési, tervezési, megmunkálási, beszerzési, raktározási feladatokat is testközelből megismertem. A mindennapokban nagy segítséget jelent, hogy a megszerzett tapasztalataimnak köszönhetően cégünk, az 1993-ban alapított Varga-Flexo Kft. működését a legapróbb részletekig irányítani tudom. A Krajcár Kft. neve összefonódott a legjelentősebb fejlesztéseinkkel. 1999-ben a kft. megrendelésére gyártottuk az első központi ellennyomó hengeres flexó nyomógépet, valamint az első, Európában egyedülálló, kétfunkciós lamináló-tekercsvágó gépünket, melynek ötletadója is a Krajcár Kft. volt. A továbbiakban, 2003-ban adtuk át nekik az első központi ellennyomó hengeres, hatszínes, szervomotoros, fogaskerék nélküli, oldalcserélős, sleeve-es flexó nyomógépünket, és 2009-ben az első LT32 lamináló-tekercsvágót is. Az első nyolcszínes flexót, ami szintén a fenti fejlesztésekkel épült, Szlovákiába szállítottuk, 2006-ban. Céloom, hogy a vevői tapasztalatokra, a visszajelzésekre, a bizalomra építve és a legkorszerűbb technológiákat felhasználva európai színvonalú gépekkel láthassuk el régi és új vevőinket a legjobb ár-érték arányon.